

dets Arbejde, der uden Tvivl ofte er indviklet og vanskeligt, og det vilde glæde den, om den kunde afgøre Spørgsmaalet ved simpelthen at akceptere de Forslag, der indeholdes i Slutningsakten og Protokoludkastet som vedtaget i Genève den 23. September 1926.

Paa Raadets Marts møde 1929 besluttedes det at lade det sagkyndige Udvalg, der var nedsat angaaende Spørgsmaalet om Ændringer i Statuten, undersøge ogsaa dette Spørgsmaal. I Udvalgets Møde deltog tidligere amerikansk Statssekretær *Elihu Root*, der forud for Mødet havde konfereret med Statssekretær *Kellogg*.

Som det fremgaar af foranstaaende, bestod Vanskeligheden i at finde en Formel, der samtidig med at sikre de Forenede Stater mod, at Raadet eller Forsamlingen anmoder Domstolen om raadgivende Udtalelser i Spørgsmaal, hvori Staterne er interesserede eller erklærer at være det, dog ikke vil virke hæmmende paa Raadets eller Forsamlingens ofte benyttede Beføjelse til i vanskelige Spørgsmaal at indhente en raadgivende Udtalelse fra Domstolen. Det sagkyndige Udvalg kom til det Resultat, at det bedste vilde være ikke at søge en abstrakt Løsning, men opstille Regler, der i givet Tilfælde kunde muliggøre en Udveksling af Synspunkter, hvorefter Parterne i hvert enkelt Tilfælde maa træffe deres Afgørelse under Hensyn til de Vanskeligheder, der foreligger, og de Konsekvenser, Afgørelsen vil medføre. Det af Udvalget vedtagne Protokoludkast, der senere vedtoges af Konferencen og Forsamlingen, er Udtryk for denne Tanke.

Ved Protokollens Artikel 1 anerkender Signatarmagterne de fem amerikanske Forbehold. Artiklerne 2, 3 og 4 giver Regler om de Forenede Staters Deltagelse i Dommervalg, om at Statuten ikke kan ændres uden alle kontraherende Staters Samtykke, og om at raadgivende Udtalelser skal afgives i

offentligt Møde. Disse Artikler er i Overensstemmelse med det i 1926-Protokollen indeholdte. Artikel 5 sikrer, at der gives de Forenede Stater Meddelelse om ethvert Forslag, der forelægges Raadet eller Forsamlingen om raadgivende Meningstilkendegivelser, saaledes at de kan faa Lejlighed til at meddele, om deres Interesser er berørt, hvorefter Raadet og Forsamlingen frit kan træffe Afgørelse. Det er vel sandsynligt, at den Meningsudveksling, der skal finde Sted, vil være tilstrækkelig til, at der opnaas Forstaaelse mellem Parterne; opnaas saadan Forstaaelse imidlertid ikke, er de Forenede Stater berettiget til at tage deres Tiltræden af Statuten tilbage, uden at det skal kunne opfattes som en uvenlig Handling. Artikel 6 bestemmer, at Protokollen skal have samme Kraft og Virkning som Domstolens Statut og at fremtidige Tiltrædelser af Statuten skal betragtes som indbefattende Protokollen. Artikel 8 indeholder Regler om saavel de øvrige Signatarmagters; for disse sidstes Vedkommende kræves der $\frac{2}{3}$ af Magterne for at sætte den nye Protokol ud af Kraft.

Protokollens Ikrafttræden er en nødvendig Betingelse for de Forenede Staters Tiltræden af Domstolens Statut. Dette sidste maa anses for et stort Fremskridt, og det er saaledes meget ønskeligt, at Danmark ratificerer Protokollen, da det efter alt foreliggende er lykkedes nu at finde en Formel, der tilfredsstiller saavel de Magter, der allerede har vedtaget den og underskrevet den i Genève, som de Forenede Stater, hvis Statssekretær i Henhold til Indberetning fra Gesandtskabet i Washington har udsendt en Erklæring om, at han kan tiltræde den udarbejdede Protokol, og at han, hvis den godkendes af de andre Magter, vil anbefale Præsident *Hoover* at lade den undertegne og oversende til Senatet til Ratifikation.